

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ -ΑΝΕΡΓΩΝ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Στην περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης, των πολέμων, της λιτότητας και της καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων από το κεφάλαιο, την ΕΕ και τις απανταχού κυβερνήσεις, οι εργαζόμενες, οι άνεργες, οι αγρότισσες και μικροαυταπασχολούμενες γυναίκες **χτυπιούνται διπλά και τριπλά.**

Παρά τα μεγάλα λόγια για τις πολιτικές ισότητας από πλευράς των κυβερνήσεων, **οι εργαζόμενες γυναίκες πληρώνονται λιγότερο** από τους άντρες συναδέλφους τους, τα ποσοστά ανεργίας τους είναι πολύ μεγαλύτερα, ενώ οι γυναίκες αποτελούν κατά κύριο λόγο τη στρατιά των ελαστικά, κακώς αμειβόμενων, ανασφάλιστων και χωρίς δικαιώματα εργαζομένων με το ποσοστό εργασίας των γυναικών με μικρά παιδιά να είναι πολύ χαμηλό.

Η επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ στα εργατικά δικαιώματα, οι απολύσεις, η ακρίβεια, η αντιλαϊκή διαχείριση της πανδημίας που πιέζει αφόρητα τις ζωές των λαϊκών στρωμάτων, **έφεραν τις γυναίκες σε ακόμη δεινότερη θέση** τόσο στον τομέα της εργασίας όσο και στην καθημερινότητά τους.

Η αντεργατική τομή με τον **νόμο Χατζηδάκη**, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και η υπερεργασία, σε συνδυασμό με την πλήρη διάλυση δημόσιων δομών πρόνοιας και φροντίδας (τόσο για παιδιά όσο και για ηλικιωμένους), φέρνουν **ακόμα περισσότερο φόρτο εργασίας στις γυναίκες**.

Οι σεξουαλικές κακοποιήσεις, η ενδοοικογενειακή βία (φαινόμενα που αυξήθηκαν ραγδαία- οι καταγεγραμμένες δολοφονίες γυναικών μόνο για το 2021 έφτασαν τις 30), η ψήφιση της αντιδραστικής μεταρρύθμισης του οικογενειακού δικαίου (νόμος Τσιάρα-ΝΔ για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια) εγκλωβίζει τις γυναίκες, ιδιαίτερα τις πιο φτωχές.

Η καταστρατήγηση των δικαιωμάτων της γυναίκας αποτελεί ένα ακόμα πλήγμα για την τσέπη της εργατικής οικογένειας, ένα ακόμα όπλο στον έλεγχο από πλευράς του κεφαλαίου της ζωής και της υπόστασής μας. Με τη πολιτική που εφαρμόζεται υποχρεώνουν ουσιαστικά τις γυναίκες να επιλέξουν ανάμεσα σε εργασία και μητρότητα, επιβάλλοντας έναν ακόμη έλεγχο στη γυναίκα, που μας γυρίζει πίσω σε εποχές όπου η γυναίκα ήταν κλεισμένη στο σπίτι, εγκλωβισμένη στους ρόλους της μητέρας και της νοικοκυράς.

Το κεφάλαιο και οι εκπρόσωποί του, δεν πρόκειται ποτέ να είναι σύμμαχοι των γυναικών στους αγώνες για ισότητα, επειδή πάντα θα χρειάζονται μια δεξαμενή ευάλωτου εργατικού δυναμικού, που θα πληρώνεται λιγότερο, θα είναι όμηρος στην εργοδοτική αυθαιρεσία και ταυτόχρονα θα αποτελεί τον δούρειο ίππο για την ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματα όλων των εργαζόμενων, αντρών και γυναικών. **Γι' αυτό και είναι υπόθεση όλου του εργατικού κινήματος η υπεράσπιση του δικαιώματος στην εργασία, την ασφάλιση, την μισθολογική ισότητα για γυναίκες και άντρες, ντόπιες/ιους και μετανάστριες/ες.**

Η φετινή 8η Μάρτη είναι και μέρα πάλης για την ειρήνη των λαών και τη διεθνιστική αλληλεγγύη, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο που ξέσπασε στην Ουκρανία, ενάντια στα σχέδια ΗΠΑ-NATO-ΕΕ-Ρωσίας. Η αλληλεγγύη μας και το βλέμμα μας στρέφονται στους χιλιάδες πρόσφυγες, στις **μητέρες και τα παιδιά, θύματα ενός ακόμα πολέμου για το κέρδος.**

Η εξέγερση των εργατριών κλωστοϋφαντουργίας της Νέας Υόρκης το 1857 σήμερα αποκτάει νέο νόημα στον αγώνα για την **υπεράσπιση των αναγκών και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων γυναικών**, ενάντια στις διακρίσεις, τις σεξουαλικές κακοποιήσεις και τις αναχρονιστικές πατριαρχικές αντιλήψεις.

Αυτός ο αγώνας δεν μπορεί παρά να είναι δεμένος με την πάλη ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση, για την ανατροπή της καπιταλιστικής κυριαρχίας, για να χτίσουμε ένα κόσμο ισότητας, ελευθερίας και χειραφέτησης. Έναν κόσμο ειρήνης και αλληλεγγύης.

Πλήρης ισότητα των γυναικών!